

Υπόθεση 274/87

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

« Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Απαγόρευση εισαγωγής προϊόντων με βάση το κρέας που δεν ανταποκρίνονται στη γερμανική κανονιστική ρύθμιση »

Έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση	230
Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Marco Darmon της 29ης Νοεμβρίου 1988	239
Απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 1989	250

Περίληψη της απόφασης

- Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Αποκλίσεις — Προστασία της δημόσιας υγείας — Απαγόρευση εισαγωγής τροφίμων λόγω της μικρότερης θρεπτικής του αξίας σε σχέση με το προϊόν που κυκλοφορεί ήδη στην αγορά — Δεν επιτρέπεται
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 36)*
- Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Ποσοτικοί περιορισμοί — Μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος — Απαγόρευση εισαγωγής και εμπορίας προϊόντων με βάση το κρέας που περιέχουν συστατικά μη προερχόμενα από κρέας — Δεν επιτρέπεται — Δικαιολογία — Προστασία των καταναλωτών — Αντιμωχία των εμπορικών συναλλαγών — Δεν υφίσταται
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 30)*
- Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Εθνικά μέτρα που εισάγουν αποκλίσεις — Απαγορεύονται — Στήριξη της πολιτικής που ακολουθείται στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης αγοράς — Απαράδεκτη δικαιολογία*

1. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επικαλούνται λόγους δημόσιας υγείας προκειμένου να απαγορεύσουν την εισαγωγή προϊόντος με την αιτιολογία ότι αυτό έχει

μικρότερη θρεπτική αξία από εκείνη ενός προϊόντος που κυκλοφορεί ήδη στη σχετική αγορά, διότι, όπως είναι προφανές, οι καταναλωτές της Κοινότητας έχουν μια τόσο

μεγάλη δυνατότητα επιλογής τροφίμων ώστε το γεγονός και μόνο ότι ένα από τα εισαγόμενα προϊόντα έχει μικρότερη θρεπτική αξία δεν συνεπάγεται πραγματικό κίνδυνο για τη δημόσια υγεία.

2. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να δικαιολογήσουν την απαγόρευση εισαγωγής και εμπορίας στο έδαφός τους προϊόντων με βάση το κρέας τα οποία προέρχονται από άλλα κράτη μέλη και περιέχουν ορισμένα συστατικά μη προερχόμενα από κρέας, για λόγους προστασίας των καταναλωτών και εντιμότητας των εμπορικών συναλλαγών, ισχυριζόμενα, αφενός μεν, ότι οι ημεδαποί καταναλωτές, λόγω των παγιωμένων συνηθειών τους στον τομέα της διατροφής, έχουν διαμορφώσει ακριβή εικόνα εκείνου που αναμένουν από ένα προϊόν με βάση το κρέας, αφετέρου δε, ότι ορισμένοι επιχειρηματίες θα μπορούσαν να αποκομίσουν ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα χρησιμοποιώντας προϊόντα χαμηλότερης ποιότητας και μικρότερου κόστους χωρίς οι διαφορές

παρασκευής να είναι εμφανείς για τον καταναλωτή. Πράγματι, η ενημέρωση του καταναλωτή μπορεί να διασφαλιστεί με μέσα που δεν παρεμποδίζουν την εισαγωγή των εν λόγω προϊόντων, ιδίως με την επιβολή υποχρέωσης κατάλληλης επισήμανσης σχετικής με τη φύση του πωλούμενου προϊόντος.

3. Εφόσον η Κοινότητα έχει ιδρύσει σε ορισμένο τομέα κοινή οργάνωση αγοράς, τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να απέχουν από τη λήψη κάθε μονομερούς μέτρου, ακόμα και αν αυτό μπορεί να στηρίξει την κοινή πολιτική.

Εθνικά μέτρα που στηρίζουν μια κοινή πολιτική της Κοινότητας, δεν μπορούν να αντιστρατεύονται μια από τις θεμελιώδεις αρχές, όπως την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, αν δεν δικαιολογούνται από λόγους που αναγνωρίζει το κοινοτικό δίκαιο.

ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

στην υπόθεση 274/87 *

I — Πραγματικά περιστατικά

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της Fleisch-Verordnung (κανονιστικής απόφασης για το κρέας), της 21ης Ιανουαρίου 1982 (BGBl. I, σ. 89) απαγορεύει την εμπορία προϊόντων με βάση το κρέας στη σύνθεση των οποίων περιέχονται ορισμένες ουσίες ζωικής ή φυτικής προέλευσης. Στις ουσίες αυτές περιλαμβάνονται,

κυρίως, το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα, τα αυγά και τα προϊόντα που παρασκευάζονται με βάση τα αυγά, καθώς και οι ουσίες φυτικής προέλευσης που περιέχουν λεύκωμα, άμυλο ή αμυλίνη.

Από την απαγόρευση αυτή υπάρχουν δύο εξαιρέσεις. Αφενός μεν, το άρθρο 4, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το παράρτημα 2 της κανονιστικής απόφασης για το κρέας, αποκλείει την εφαρμογή της παραγράφου 1 της εν λόγω δια-

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.